

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

IN THE SUPREME COURT OF THE STATE OF NEVADA

CISILIE A. VAILE,

Petitioner,

vs.

S.C. Docket No. 36969
D.C. Case No. D230385

EIGHTH JUDICIAL DISTRICT COURT OF THE
STATE OF NEVADA, IN AND FOR THE COUNTY
OF CLARK, FAMILY LAW DIVISION, THE
HONORABLE CYNTHIA DIANE STEEL,
DISTRICT JUDGE, Respondent,

and
R. SCOTLUND VAILE, Real Party in Interest

FILED

MAR 01 2001
JANETTE M. BLOOM
CLERK OF SUPREME COURT
DEPUTY CLERK

**SUBMISSION OF CERTIFIED COPIES OF
NORWAY APPELLATE COURT ORDER**

Petitioner, CISILIE A. VAILE, by and through her attorneys, the LAW OFFICE OF MARSHAL
S. WILLICK, P.C., submits the following certified copy of the original court order from the appellate
court in Norway, in Norwegian, and the certified translation, as ordered by this Court's *Order*
Granting Motion filed February 16, 2001..

DATED this 23rd day of February, 2001.

Respectfully submitted by:
LAW OFFICE OF MARSHAL S. WILLICK, P.C.

RECEIVED
MAR 01 2001
CLERK OF SUPREME COURT
BY DEPUTY CLERK

Robert Lewis 5247
MARSHAL S. WILLICK, ESQ.
Nevada Bar No. 002515
3551 East Bonanza, Suite 101
Las Vegas, Nevada 89110
(702) 438-4100
Attorneys for Petitioner

:\ODMA\WORLD\OXIP\WP8\VAILE\FF1012.WPD

45

BORGARTING LAGMANNSRETT

gjør vitterlig:

Unntatt offentlighet

År 2001 den 9. februar behandlet lagmannsretten kjæremålssak
nr 01-00281 K/04.

Vaile - Vaile

Den kjærende part:

Cisilie Vaile

Prosessfullmektig:

Advokat Elisabeth Hagen

Kjæremotpart:

Robert Scotlund Vaile

Prosessfullmektig:

Advokat Elisabeth Bergsland

Rettens medlemmer:

1. Lagmann Erik Melander
2. Lagdommer Øystein Hermansen
3. Lagdommer Karin Stang

Det ble avsagt slik

K j e n n e l s e :

Saken gjelder spørsmålet om Oslo byrett er rett verneting i sak om daglig omsorg og samvær med fellesbarn etter barneloven av 8 april 1981, se dens § 64 b).

Cisilie Anne Vaile, som er norsk statsborger, inngikk 6 juni 1990 ekteskap med amerikansk statsborger Robert Scotlund Vaile i Salt Lake City, USA. I ekteskapet fikk de barna Kaia Louise født 30 mai 1991 og Kamilla Jane født 13 februar 1995. Familien bodde frem til 1 august 1997 i USA. De flyttet da til London. Etter begjæring fra Robert Vaile avsa en distriktsdomstol i Clark County i staten Nevada, USA, den 10. august 1998 avgjørelse om skilsmisse mellom partene. Distriktsdomstolen la i avgjørelsen for øvrig til grunn en engelsk skrevet avtale mellom partene om at Cisilie Vaile skulle ha daglig omsorg for barna frem til fylte 10 år, slik at hun etter avtalen også forpliktet seg til innen 1 juli 1999 å ta bopel "within twenty miles" fra den bopel i USA som Robert Vaile måtte velge.

Samtidig med den engelske avtalen inngikk partene en avtale på norsk om daglig omsorg og samvær med barna.

Cisilie Vaile og barna flyttet fra London til Oslo i juli 1998. Etter det opplyste flyttet Robert Vaile tilbake til USA om lag ved årsskiftet 1999/2000. Han er bosatt i Las Vegas, Nevada.

Den 18 februar 2000 tok Robert Vaile ut stevning ved distriktsdomstolen i Clark County i Nevada med krav om tilbakeføring til USA av barna og at han skulle ha den daglige omsorgen.

Cisilie Vaile tok den 24 mars 2000 ut stevning ved Oslo byrett, med påstand om at barna skal bo fast hos henne og at Robert Vailes samvær med barna fastsettes etter rettens skjønn. Hun begjærte midlertidig avgjørelse om spørsmålene etter barneloven § 38. Byretten avsa den 18 mai 2000 kjennelse om utreiseforbud for barna.

Distriktsdomstolen i Clark County, Nevada, avsa den 12 april 2000 dom hvormed barna skal bo fast hos Robert Vaile i USA.

I tilsvar til byretten den 22 mai 2000 la Robert Vaile ned påstand om avvisning, subsidiært at byretten ikke kan realitetsavgjøre saken før hans begjæring om utlevering av barna i henhold til Haag-konvensjonen er endelig avgjort.

I forbindelse med samvær med barna i Norge i dagene omkring 17 mai 2000, tok Robert Vaile med seg barna ut av landet, og til USA. Justisdepartementet har den 29 mai 2000 søkt på Cisilie Vailes vegne om tilbakeføring av barna til Norge etter reglene om dette i Haag-konvensjonen.

Distriktsdomstolen i Nevada traff den 25 oktober 2000 avgjørelse om at barna skulle være under Robert Vailes omsorg i Texas, USA. Distriktsdomstolen fant ikke grunn til å treffe avgjørelse i utleveringss spørsmålet etter Haag-konvensjonen. Distriktsdomstolen anså seg å ha "nødjurisdiksjon" over barna inntil dette spørsmålet avgjøres endelig av norsk domstol eller domstol i Texas.

I spørsmålet om avvisning av saken avsa Oslo byrett den 9 november 2000 kjennelse med slik slutning:

Sak 00-03031 A/66 avvises.

Hver av partene bærer sine omkostninger.

Byretten kom til at barna ikke har domisil her i landet, jf barneloven § 64 b). Om det nærmere saksforhold vises det til byrettens kjennelse og lagmannsrettens fremstilling i det følgende.

Cisilie Vaile har i rett tid påkjært byrettens kjennelse til lagmannsretten. Hun har for lagmannsretten lagt ned slik påstand:

1. Sak nr. 00-03031 A/66 for Oslo byrett fremmes.
2. Kjærende part tilkjennes sakens omkostninger.

Robert Vaile har tatt til gjennæle i kjæremålet. For lagmannsretten har han lagt ned slik påstand:

1. Oslo Byretts kjennelse stadfestes.
2. Robert Scotland Vaile tilkjennes sakens omkostninger med kr 6.000.

Cisilie Vales anførsler for lagmannsretten kan sammenfattes slik:

Barna må anses å ha bopel i Norge.

Barna har aldri hatt bopel i staten Nevada i USA. Distriktsdomstolen der har lagt til grunn at den ikke har jurisdiksjon i spørsmålene om hvem av foreldrene som barna skal bo fast hos og samværsordningen. De øvrige statene i USA som familien bodde i før flyttingen til England i 1997, kan heller ikke være relevante.

Hennes flytting med barna til Norge i juli 1998, skjedde etter avtale med Robert Vaile. De slo seg ned i Oslo. Kaia Louise begynte på skole og Kamilla Jane i barnehage. Selv fikk hun stilling som lærer. Robert Vaile måtte forstå at flyttingen til Norge ville bli permanent.

Da Robert Vaile meddelte i oktober 1999 at han ville flytte tilbake til USA, og krevet at hun skulle flytte etter med barna, hadde barna bodd i Norge i 16 måneder. Ved saksanlegget for byretten hadde barna bodd ytterligere 4 måneder i landet. Barna hadde etablert seg og slått rot her i landet sammen med henne. Det var ved saksanlegget gått nærmere tre år siden barna forlot USA sammen med foreldrene.

Byretten har korrekt sett bort fra partenes avtale om verneting som ble inngått i forbindelse med skilsmissen.

Etter amerikansk rett er barnas "home state" avgjørende, det vil si det sted der barna har bodd de siste seks måneder før tvist oppstår. Det må legges til grunn at barna ikke har domisil i noen stat i USA etter amerikansk rett.

Det må legges til grunn at Cisilie Vaile mistet sitt "green card" til USA pr juli 1999, i det hun på det tidspunkt hadde oppholdt seg utenfor USA i ca to år. Dette måtte Robert Vaile visst ved avtaleinngåelsen i juli 1998.

Ved bedømmelsen av om barna har bopel i Norge etter barneloven § 64, skal det foretas en helhetlig vurdering. Det er et grunnleggende prinsipp at realitetsavgjørelsen fattes på det sted der avgjørelsesmyndigheten har mulighet til å gjøre seg opp en berettiget mening om barnas forhold, jf NOU 1977:35, side 135. Det anføres at norsk domstol har slik mulighet i dette tilfellet.

Det bestrides at Cisilie Vailes opptreden, å unnlate å flytte med barna til USA høsten 1999, kan anses som en form for selvtakt. Under enhver omstendighet etablerte barna bosted i Norge etter flyttingen fra London i 1998. Tvisten mellom foreldrene har oppstått mens barna har bodd her. Det forhold at barna nå er i Texas, USA, hos faren, beror på selvtakt fra hans side. Han gjennomførte en kidnapping av barna i mai 2000. En slik fremgangsmåte kan ikke få som konsekvens at barnas domisil endres, fra Norge til USA.

Robert Vaile henholder seg til byrettens kjennelse. Hans anførsler for lagmannsretten kan sammenfattes slik:

Det må legges til grunn at partenes avtale av juli 1998 er bindende. Poenget med avtalen var å regulere omsorgen for barna på en slik måte at barna fikk god og jevn kontakt med

begge foreldrene i oppveksten. Det forhold at Cisilie Vaile har unnlatt å flytte til USA med barna, som er en del av avtalen, har byretten med rette betegnet som en form for selvtekt som ikke kan begrunne bopelsverneting for barna i Norge.

Det bestrides at Robert Vaile hadde grunn til å anta at flyttingen til Norge ville bli permanent, i strid med avtalen. Dersom Cisilie Vaile var av en annen oppfatning, førte hun Robert Vaile bak lyset da han aksepterte flyttingen fra London.

Dersom Cisilie Vaile hadde reist til USA med barna i juli 1999, slik som avtalt, ville hun ikke mistet sin oppholdstillatelse ("green card") der. Dersom hun nå har mistet oppholdstillatelsen, kan ikke det tillegges vekt fordi hun selv er ansvarlig for forholdet.

Det bestrides at norsk domstol har grunnlag for å gjøre seg opp en berettiget mening om barnas forhold. Barna skulle ha flyttet til USA kort etter 1 juli 1999 og fått bopel der fra da av. De har tidligere bodd i USA og, til sammenligning, helt kortvarig i Norge.

Robert Vaile hentet barna i Norge i mai 2000. Hans handlemåte kan ikke karakteriseres som kidnapping. Han hentet dem i samsvar med avtalen om at de fra 1 juli 1999 skulle bo i USA.

Lagmannsretten bemerker:

Lagmannsretten skal i kjæremålet kun ta stilling til spørsmålet om Cecilie Vailes saksanlegg for Oslo byrett skal avvises eller ikke etter barneloven § 64 b). Etter det opplyste, verserer det tvist mellom partene i USA - visstnok både i staten Nevada og i staten Texas. Om utfallet i disse tvistene kan få betydning for norske domstoles kompetanse i barnesaken, er spørsmål som ligger utenfor rammen av kjæremålet. Ordensmessig nevnes, som også bemerket av byretten, at Norge ikke har konvensjonsforpliktelser i forhold til USA når det gjelder anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer om foreldreansvar m.v. Heller ikke forholdet til Haag-konvensjonen om internasjonal barne bortføring er del av kjæremålsgjenstanden.

Tvist om hvem barna skal bo fast hos og om samvær med barna, kan anlegges ved norsk domstol dersom barna er bosatt i Norge, se barneloven § 64 b). Spørsmålet som lagmannsretten skal ta stilling til, er således om de to døtrene til Cisilie og Robert Vaile kan anses bosatt i Oslo.

Domisilbegrepet i barneloven § 64 b) er ikke presisert nærmere i loven ellers, eller i barnelovens forarbeider. Begrepet må i noen grad bli formålsbestemt, slik at det i tvilstilfelle vil måtte bero på en skjønnsmessig helhetsvurdering. Stedet der barna for tiden har opphold, kan ikke uten videre være avgjørende. I regelen må det kreves at barnas opphold objektivt sett har et preg av varighet, og at det i subjektiv henseende er

meningen å oppholde seg der over tid, se f eks Backer: Barneloven (1982) side 390. Bedømmelsen må ha utgangspunkt i tiden for saksanlegget, her stevningen til Oslo byrett av 24 mars 2000.

Cisilie Vaile flyttet med barna fra London til Oslo i juli 1998. Foreldrene var på forhånd enige om flyttingen, se art. IV punkt 5 i den engelske avtalen mellom partene datert 9 juli 1998. Avtalebestemmelsen må naturlig forstås med bakgrunn i at partene hadde besluttet at ekteskapet skulle oppløses. Familien hadde bodd i London bare et snautt år, og det var usikkert både når Robert Vaile ville flytte tilbake til USA og i hvilken stat i USA han ville ta opphold. Etter lagmannsrettens vurdering kan det ikke være tvilsomt at partene betraktet Cisilie Vaile og barnas opphold i Oslo som midlertidig, da avtalen ble inngått. At det forholdt seg slik, følger direkte av avtalens art IV punkt 4, der Cisilie Vaile forpliktet seg til - på nærmere vilkår som det her ikke er nødvendig å gå inn på - å flytte til USA med barna på fire ukers varsel fra Robert Vaile, dog ikke før 1 juli 1999.

Selv om det således må legges til grunn at flyttingen til Oslo skjedde under omforente, midlertidige forutsetninger, kan ikke det i seg selv være avgjørende for søksmålsadgangen. Oppholdet i Oslo og de nærmere omstendigheter ved det må like fullt kunne bedømmes slik at oppholdet har gått over til å få et så vidt fast preg at det etter en helhetsvurdering konstateres domisil i Oslo etter barneloven § 64 b).

Lagmannsretten legger til grunn at barna raskt etablerte seg i boligen i Gøteborggaten 1 i Oslo. Den eldste, Kaia Louise, var syv år ved ankomsten. Hun begynte på skole, mens Kamilla Jane begynte i barnehage. Det hører med at Cisilie Vale skaffet seg en lærerstilling, og lagmannsretten legger til grunn at hun derved skaffet seg og barna et økonomisk fundament for fortsatt opphold her i landet. Da Robert Vaile ved juletid 1999 meddelte sin tidligere ektefelle at han nå aktet å flytte til USA, var stillingen den at den eldste datteren var halvveis i sitt andre skoleår. Den yngste gikk fortsatt i barnehage. Det må naturlig legges til grunn at begge barna hadde skaffet seg et rotfeste i landet, herunder at de fullt ut behersket norsk som språk. I denne situasjon valgte Cisilie Vaile å se bort fra avtalen med den tidligere ektefellen om å flytte med barna, for øvrig til en stat i USA som ingen hadde hatt tilknytning til tidligere.

Lagmannsretten legger videre til grunn at Cisilie Vaile, subjektivt sett, fant det best for barna at de ble boende varig i Oslo og at dette var motiverende for avgjørelsen å se bort fra partenes avtale fra 1998. Ut fra dette kan hennes avgjørelse vanskelig bedømmes som en form for selvtekt og derfor - slik byretten så det - som utgangspunkt irrelevant ved bedømmelsen av domisilspørsmålet. Norsk barnerett anerkjenner at foreldrenes avtale om hvem barna bør bo fast hos, og omfanget av et samvær, kan være gjenstand for revisjon om det er til barnas beste. Blir ikke foreldrene enige, kan

revisjonsspørsmålet forelegges domstolene til avgjørelse, se barneloven § 39 og § 47 siste ledd.

Spørsmålet om Oslo byrett vil kunne treffe en materielt sett riktig avgjørelse i barnesaken, er i første rekke et spørsmål om saken for byretten vil kunne påregnes å bli tilstrekkelig belyst. Ved en slik vurdering, som skal foretas ved saksanlegget, er det naturlig også å se hen til forholdene på domstidspunktet. Faktisk sett må det bygges på at barna og deres mor fortsatt bor i Oslo, med pretensjonen å bo her varig. Robert Vailes aksjon omkring 17 mai 2000, se også nedenfor, må det i denne forbindelse ses bort fra. Etter lagmannsrettens vurdering vil byretten ha et fullgodt grunnlag for et domsresultat.

Etter en samlet vurdering kan ikke lagmannsretten se det annerledes enn at Cisilie Vailes saksanlegg ved Oslo byrett må bli å fremme etter vernetingsregelen i barneloven § 64 b). Robert Vailes aksjon 17 mai 2000, hvormed det lyktes ham å føre barna ut av landet, kan ikke få betydning. Det er tilstrekkelig å vise til Backer: Barneloven, side 391.

Kjæremålet har ført frem. Omkostningsspørsmålet bør utstå til den avgjørelse som avslutter saken, jf tvistemålsloven § 179 første ledd.

Kjennelsen er enstemmig.

Slutning:

1. Saken fremmes for Oslo byrett.
2. Saksomkostningene utstår til den avgjørelse som avslutter saken.

Erik Melander

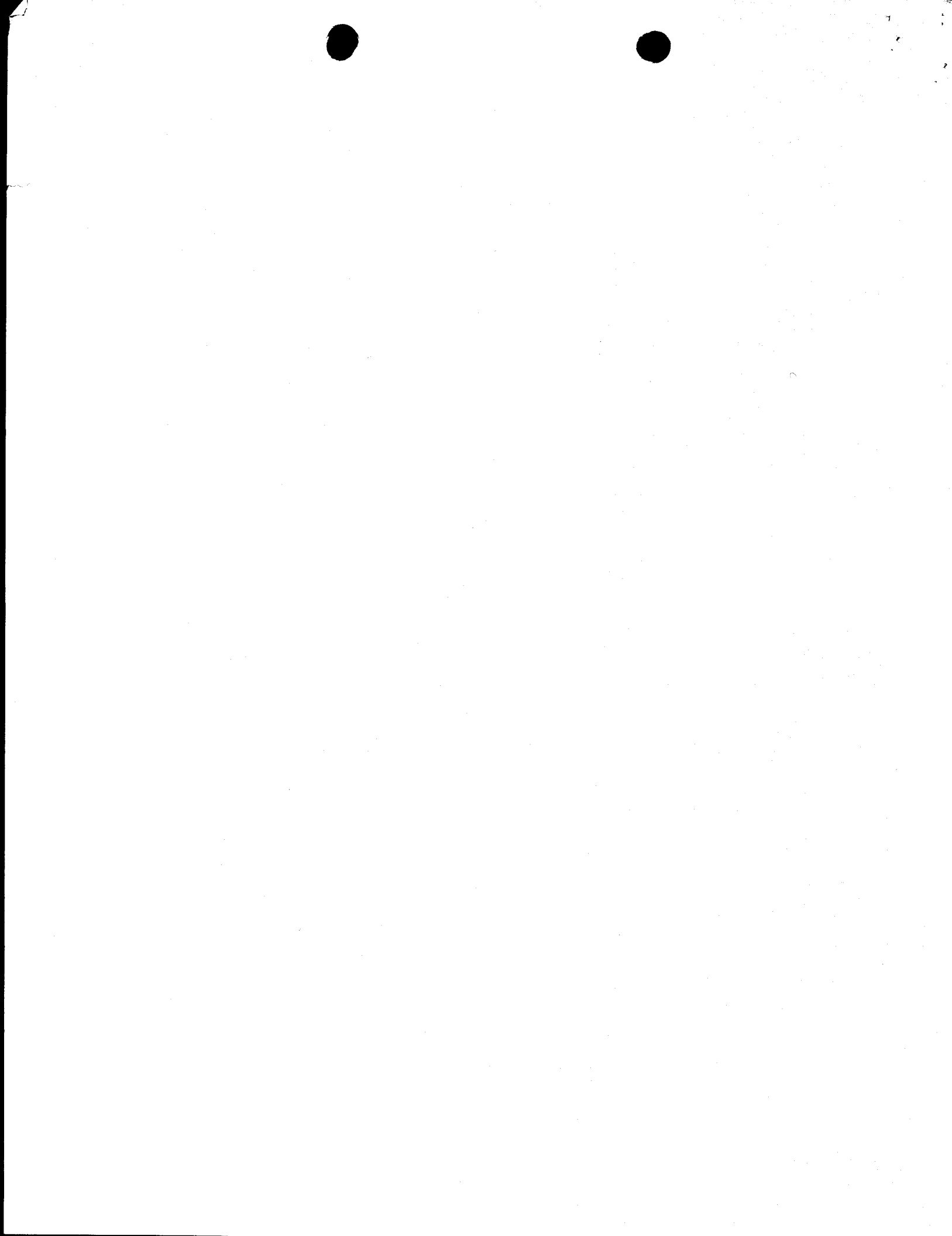
Øystein Hermansen

Karin Stang

Bekreftes for

førstelagmannen:

Anine K. Knutsen

[Norwegian Coat
of Arms]

45

BORGARTING COURT OF APPEAL – Civil Division

makes known

Exempt from public access

On February 9, in the year 2001 the Court of Appeal, Civil Division, dealt with appeal case no. 01-00281 K/o4.

Vaile – Vaile

The Appellant: Cesilie Vaile
Counsel: Elisabeth Hagen, Attorney-at-Law

Respondent: Robert Scotlund Vaile
Counsel: Elisabeth Bergsland, Attorney-at-Law

Members of the court: 1. Erik Melander, Chief Court of Appeal Judge
 2. Øystein Hermansen, Court of Appeal Judge
 3. Karin Stang, Court of Appeal Judge

Her move with the children to Norway in July 1998 took place according to agreement with Robert Vaile. They settled in Oslo. Kaia Louise started at school, and Kamilla Jane in pre-school. She herself found a position as a teacher. Robert Vaile must have understood that the move to Norway would be permanent.

When Robert Vaile announced in October 1999 that he would be moving back to the USA, and required that she should move after him with the children, the children had been living in Norway for 16 months. At the time the case was brought before the Municipal Court, the children had lived a further 4 months in the country. The children had established themselves and put down roots in the country, along with her. At the time the case was brought, it was almost three years since the children had left the USA with their parents.

The Municipal Court has correctly disregarded the parties agreement regarding legal venue, which was entered into in connection with their divorce.

According to US law, the children's "home state" is the deciding factor, i.e. the place where the children have lived for the six months prior to the dispute. It must be taken into account that the children are not domiciled in any state in the USA according to US law.

It must be taken into account that Cesilie Vaile lost her green card for the USA in July 1999, since at that time she had been outside the USA for about two years. Robert Vaile must have known this at the time of entering into the agreement in July 1998.

In determining whether the children are resident in Norway pursuant to Section 64 of the Children Act, a holistic assessment must be made. It is a basic principle that a decision based on the merits of the case must be made at the place where the authorities making the decision have the possibility of arriving at a justified opinion of the situation of the children (cf. Norwegian Official Report 1997:35, page 135). It is argued that a Norwegian court has such a possibility in this case.

It is disputed that Cesilie Vaile's behaviour in failing to move with the children to the USA in autumn 1999 can be regarded as a type of self-help. Irrespective of the circumstances, the children had taken up residence in Norway after moving from London in 1998. The dispute between the parents arose while the children were living there. The fact that the children are now in Texas, USA, with their father, is a result of his self-help. He kidnapped the children in May 2000. The consequence of such an action cannot be that the children's domicile is changed from Norway to the USA.

Robert Vaile refers to the order of the Oslo Municipal Court. His arguments to the Appeals Court can be summarised as follows:

FILED

2001 FEB 23 PM 4: 30

Shirley B. Harrison
CLERK

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

CERT
LAW OFFICE OF MARSHAL S. WILLYCK, P.C.
MARSHAL S. WILLYCK, ESQ.
Nevada Bar No. 002515
3551 E. Bonanza Road, Suite 101
Las Vegas, NV 89110-2198
(702) 438-4100
Attorney for Defendant

**DISTRICT COURT
FAMILY DIVISION
CLARK COUNTY, NEVADA**

R. SCOTLUND VAILE,

Plaintiff,

vs.

CISILIE A. VAILE,

Defendant.

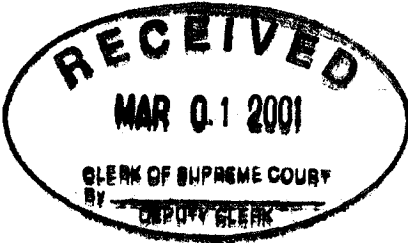
CASE NO: D230385
DEPT. NO: G

DATE OF HEARING: N/A
TIME OF HEARING: N/A

CERTIFICATE OF SERVICE

I hereby certify service of the *Submission of Certified Copies of Norway Appellate Court Order*, this 23rd day of February, 2001, pursuant to EDCR 7.26(a) via facsimile to (702) 455-2394 and NRCP 5(b) by personal service and addressed as follows:

Judge Cynthia Diane Steel
Eighth Judicial District Court
Family Division: Dept. G
601 N. Pecos Road
Las Vegas, Nevada 89110

John F. Steel

An employee with The LAW OFFICE OF MARSHAL S. WILLYCK, P.C.

ODMA\WORLD\DOXP\WP8\VAILE\F1014.WPD

Job	Start Time	Usage	Phone Number or ID	Type	Pages	Mode	Status
788	2/23 4:08PM	4'13"	7024552394	Send.....	18/18	EC144	Completed.....

Total 4'13" Pages Sent: 18 Pages Printed: 0

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

IN THE SUPREME COURT OF THE STATE OF NEVADA

CISILIE A. VAILE,
Petitioner,

S.C. Docket No. 36969
D.C. Case No. D230385

vs.

EIGHTH JUDICIAL DISTRICT COURT OF THE
STATE OF NEVADA, IN AND FOR THE COUNTY
OF CLARK, FAMILY LAW DIVISION, THE
HONORABLE CYNTHIA DIANE STEEL,
DISTRICT JUDGE, Respondent,

and
R. SCOTLUND VAILE, Real Party in Interest

SUBMISSION OF CERTIFIED COPIES OF
NORWAY APPELLATE COURT ORDER

Petitioner, CISILIE A. VAILE, by and through her attorneys, the LAW OFFICE OF MARSHAL
S. WILICK, P.C., submits the following certified copy of the original court order from the appellate
court in Norway, in Norwegian, and the certified translation, as ordered by this Court's *Order*
Granting Motion filed February 16, 2001..

DATED this 23rd day of February, 2001.

Respectfully submitted by:
LAW OFFICE OF MARSHAL S. WILICK, P.C.

MARSHAL S. WILICK, ESQ.
Nevada Bar No. 002515
3551 East Bonanza, Suite 101
Las Vegas, Nevada 89110
(702) 438-4100
Attorneys for Petitioner

0001\WORLD\0202\FEBVALE\071411.WPD

FILED

2001 FEB 23 PM 4: 30

Shirley B. Langford
CLERK

CERT
LAW OFFICE OF MARSHAL S. WILLICK, P.C.
MARSHAL S. WILLICK, ESQ.
Nevada Bar No. 002515
3551 E. Bonanza Road, Suite 101
Las Vegas, NV 89110-2198
(702) 438-4100
Attorney for Defendant

**DISTRICT COURT
FAMILY DIVISION
CLARK COUNTY, NEVADA**

R. SCOTLUND VAILE,
Plaintiff,

vs.

CISILIE A. VAILE,
Defendant.

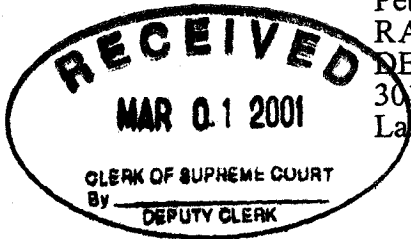
CASE NO: D230385
DEPT. NO: G

DATE OF HEARING: N/A
TIME OF HEARING: N/A

CERTIFICATE OF SERVICE

I hereby certify service of the *Submission of Certified Copies of Norway Appellate Court Order*, this 23rd day of February, 2001, pursuant to EDCR 7.26(a) via facsimile to (702) 383-0701 and addressed as follows:

Peter M. Angulo, Esq.
RAWLINGS, OLSON, CANNON, GORMLEY &
DESRUISSEAUX
301 E. Clark Avenue, #1000
Las Vegas, NV 89101

John J. [Signature]

An employee with The LAW OFFICE OF MARSHAL S. WILLICK, P.C.

..ODMA\WORLD\DOXP\WP8\VAILE\F1015.WPD